

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nej, det mener jeg i hvert fald ikke er rigtigt – at 80 pct. af lovgivningen skulle være initieret fra EU. Nej, dér tror jeg der er byttet om på procenterne. Det kan være, det er 18 pct., det er i hvert fald ikke 80 pct.; det er langt under halvdelen.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Det er muligt, det så er under halvdelen, men alligevel, i mængden af de sider, der dagligt kommer på vores bord, er der jo rent faktisk ret mange sider, som egentlig er initieret af EU-lovgivning.

Hr. Helge Adam Møller nævner 1.800 sider og siger derefter, at vi sagtens selv kan producere papirer, ja, det er da muligt, de er trykt herhjemme, men det er igen noget, der rent faktisk er initieret af EU. Og de der 18 pct. tror jeg ikke på, det er betydelig højere procenter. Men o.k., det kan vi få en snak om en anden gang.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja, det kan vi.

Nu hører jeg jo til dem, der ikke synes, der er noget galt i at have et samarbejde med andre lande, hvad enten det er i EU eller det nordiske samarbejde eller vores forsvarssamarbejde i NATO.

Jeg synes, det er godt og rigtigt, at vi på en række områder i stedet for, at vi laver vores små love, kan lave fælles miljølove og lave fælles love som den næste. Hvordan kan vi sikre os, at det europæiske politisamarbejde fungerer, således at det er lettere at fange rockere og lettere at fange narkobagmænd? Hvis vi i hvert land vil sidde og lave vores egen lille lovgivning, så ville halvdelen af dem slippe fri. Nu kan vi lave en fælles indsats, således at vi kan fange måske 90 pct. af dem. Det synes jeg faktisk er flot og godt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Næste ordfører er hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg udtrykke de synspunkter, som hun ville have givet udtryk for på SF's vegne.

Det lovforslag, vi behandler, er jo en bunden opgave for Justitsministeriet og handler om gen-

nemførelse af tre rammeafgørelser om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser. På trods af at vi anerkender justitsministerens forsøg på at dæmpe konsekvenserne af gennemførelsen af rammeafgørelserne, agter vi alligevel fra SF's side at stemme imod det pågældende lovforslag.

Der er selvfølgelig forskel i alvoren af de enkelte kapitler i lovforslaget. For SF at se er muligheden for at foretage beslaglæggelse på baggrund af efter vores opfattelse spinkle krav, som opregnet i kapitel 2, en af de værste ting. Kravet om dobbelt strafbarhed er, som vi har oplevet ved tidligere rammeafgørelser, ikke fuldt opfyldt. Dertil kommer efter SF's opfattelse også, at positivlisten er al for omfattende.

Beslaglæggelse kan være et alvorligt indgreb og stiller derfor krav om en vis mulighed for at kunne argumentere over for de beslaglæggende myndigheder. Dette vil ikke være muligt i disse sager, da det kun drejer sig om, hvorvidt de *formelle* regler er opfyldt. Beslaglæggelse og anmodning herom er ikke sjældent helt ødelæggende for en virksomhed, f.eks. hvis man på grund af uunderbyggede anklager om ulovlig handel med f.eks. kulturgoder kan risikere, at man mister hele sit edb-system og det først vender tilbage på det tidspunkt, hvor beslaglæggelsen erklæres for ophævet. Det kan jo rent faktisk smadre en virksomhed.

Efter vores opfattelse – og nu taler jeg uden for det, fru Anne Baastrup har skrevet, men jeg ved, at hun er enig i det – gælder retssikkerhed for alle. Derfor bør det ikke være overraskende, når det er partier på venstrefløjen, der taler om, at retssikkerheden også gælder for virksomheder. Selvfølgelig gælder den også for virksomheder, den gælder for alle, og i det her tilfælde kan det være et problem i forhold til nogle virksomheder.

Derimod er kravet om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf ikke på samme måde indgribende over for den enkelte. Hvis det viser sig, at kravet er forkert, kan bøden jo kræves tilbagebetalt. Indvendingen er dog fortsat, at kravet om dobbelt strafbarhed ikke tilgodeses, samtidig med at der fortsat kan være problemer med, hvorvidt selve afgørelsen af, at man står til bødestraf, er korrekt, samt om der er reel retssikkerhed i form af ankeadgang.

Den samme begrundelse kunne også anvendes for de ting, som findes i kapitel 7.

Derfor er vores samlede betragtning om det her, at vi ikke kan støtte lovforslaget.